

Pinstrup: Det er jo den aktive Handelspolitik i sin krasseste Form. Jeg har ikke den Opfattelse, at det er den Vej, man skal slaa ind paa for at opnaa Fordele. Tværtimod. Jeg kan ingenlunde tænke mig, at Tyskland vil blive saa imponeret af og forskrækket for Danmarks Toldforanstaltninger, at det af den Grund nedsatte sine Toldsatser. Derimod tror jeg, at der er meget mere Rimelighed i det, som den højtærede Udenrigsminister pegede paa, at vi har haft en god Samhandel med Tyskland tidligere, og at en Henvisning til den liberale Toldpolitik, Danmark fører, er et meget bedre Argument at føre i Marken ved en saadan Lejlighed end at vende en knyttet Næve mod Tyskland, i dette Forhold høje Toldsatser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Forleden Dag, da man ogsaa havde korte Bemærkninger om dette Spørgsmaal, henviste jeg til den franske industridrivende og Politiker Loucheurs Udtalelser i Genève, idet han søgte at tilvejebringe en økonomisk Konference i Europa og udtalte, at de stadig voksende Toldmure rundt omkring i Landene var ved at kvæle Europa.

Jeg skal nu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en ganske interessant Ting, jeg saa i Dag i et højkonserverivt Blad, som udgives af „Berlingske Tidende“s tidligere Hovedmedarbejder, Hr. Harald Tandrup. Han citerer deri, at Formanden for den londonske Bankverdenen, Mr. Leaf — det staar under Overskriften „En Advarsel til Europas Politikere“ —, havde udtalt, at en af de største medvirkende Aarsager til Europas stigende Vanskeligheder var den Protektionspolitik, som Politikerne rejste i det ene Land, som stadig fremkaldte Modforanstaltninger i andre Lande og derefter atter Modforanstaltninger i det første Land. Derfor er det efter min Opfattelse rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde om dette Spørgsmaal, at den Politik fører kun til de stadig voksende Toldmure, som er ved at kvæle Europa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Jeg vidste godt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde den Opfattelse, men det, jeg gjorde mig til Talsmand for, var, at dette: „Hvad kan det nytte?“

vil vi have udryddet. Det vil vi ikke høre paa længere fra det danske Landbrugs Side. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Vanggaard, naar han siger, at han ikke er ængstelig, selv om der skulde træffes Modforanstaltninger af en eller anden Art.

Weygaard: Foranlediget ved Rockefeller-Institutets Pengegave til Opførelse af et dyrefysiologisk Institut her i København tillod jeg mig ved Finanslovens første Behandling i Fjor at henstille, om der var Mulighed for at faa nedsat et Udvalg valgt af Rigsdagens 4 Partier til at føre Tilsyn med de dyrefysiologiske Forsøg, der finder Sted her i Danmark, for derved at søge at undgaa, at Dyrene lider unødige Kvaler. Det er jo saadan, at Benyttelsen af levende Dyr til videnskabelige Forsøg i flere Slægtled har delt Befolkningen i to Lejre. Jeg skal villigt erkende, at jeg hører fortsat til dem, der mener ikke at turde tage Ansvar for helt at forbyde Benyttelsen af levende Dyr til videnskabelige Forsøg, men jeg mener, at vel er Dyrene Dyr og skal behandles som Dyr, men de skulde paa den anden Side gerne behandles af Mennesker og ikke af Dyr. De er dog vore Medskabninger i Naturens store Husholdning og har Krav paa Skaansomhed. Jeg mener derfor fortsat, hvad jeg ogsaa anførte i Fjor, at der navnlig i den brede Befolkning og ikke mindst ude i Landbokredse har bundfældet sig den Opfattelse, at saadanne videnskabelige Forsøg bør, naar de overhovedet tillades, kun kunne ske under en betryggende Kontrol.

Jeg anmodede i Fjor den højtærede Undervisningsminister om at medvirke til, at der blev nedsat et saadant Tilsynsudvalg, hvortil de 4 af Rigsdagens store Partier hvert kunde delegere et Medlem, og den højtærede Minister gav et velvilligt Svar, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil bringe i Erindring. Svaret findes paa Spalte 987 i Folketingets Forhandlinger for den 30. Oktober 1924 og lyder saaledes: „Jeg skal tage Sagen op til Forhandling, og jeg tror sikkert, at der ikke fra de videnskabelige Laboratoriers Side vil blive lagt nogen Hindringer i Vejen for, at der kommer et saadant Samarbejde i Gang“. Siden Sagen blev fremdraget her i dette høje Ting i Fjor, har der imidlertid i den københavnske Dagspresse været rejst ret alvorlige Sigtelser i hvert Fald mod en enkelt dyrefysiologisk Forsøgsleder, og jeg tør ingenlunde paastaa, at de Udtalelser, Prof. Oluf Thomsen fremkom med i et Inter-